

etiam Rip. in present. n. 2. Io. Ann. in repet. huius l. n. 2. vol. 4. repet. divers. doctor. Fel. in c. cum dilecta, de rescript. col. 9. idem Fel. in c. si diligenti, col. 2. de f. compet. Qui omnes tenent, forma a lege, renuntiari non posse, quia est publici juris.

Ratio autem hujus est, quia jus introducens illam formam seu solemnitates, est inuentum ad tollendas fraudes, qua frequenter in hujusmodi dispositionibus adhiberi solent, ut in l. iubemus, & in l. hac consultissima, C. de testam. & in l. si. C. de fidic. ibi, Lex etenim, &c. & jura quib. fraudibus obviatur, sunt publici juris, juxta gl. in c. de causis, de offic. delegat. quam rationem ponit Ripa hic in repetitione huius l. n. 2.

Ex supradictis illud primo emanasse videatur, quod determinat eleganter Bald. in c. Cum. n. 5. de electione, videlicet, quod esti regulariter per dationem coherdis extranei, vel substituti vulgaris tollatur suitas, vt de primo est text. in l. apud Iulianum, §. idem Iulianus, ff. ad Trebell. de secundo est text. in l. si sine, §. sed quod Papinian. in ff. de minor. l. si filius heres, ff. de liber. & post l. enio. §. cum autem solo, & in s. in nouissimo, C. de caduc. toll. de quo latissime dixi in mea repetitione suitatis, posita super §. sui, Inst. de hered. qualit. & different. tamen secundum Bald. hoc totum cessabit, si contrarium testator velit disponere, quia quod haec suitas tollatur per dationem coherdis extranei vel substituti vulgaris: non est de forma substantiali, nec de solemnitatibus testamentorum: Igitur bene poterit testator contrarium in suo testamento cauere.

Secundo loco ex eodem fonte emanasse videatur id, quod eleganter dicebat idem Ba. in l. duodecim tabularum, in ff. col. 1. C. de legitim. hered. de quo dictum fuit supra: quod probat ipse per tex. idem optime probat in l. suis in finalibus verbis ff. de libertis & posthumis.

Tercio hinc inferri videtur, quod esti per ad extionem necessaria conditionis legatum non reddatur conditionali l. si dies, in l. si. Tito, ff. quadam, ff. quand. dies legat. cedar, l. 3. ff. de legat. i. tamen ex defuncti voluntate potest id legatum conditionale effici, & non transmissibile, text. in l. in conditionib. §. hec scriptura, ff. de cond. & demonstr. ibi. Nisi hoc animofuerit testator, ut facere conditione, quæ tex. dicit singulariter Imot. ibi, & Bal. in l. unica in pr. n. 13. C. de caduc. toll. & idem Bal. in c. Cum. col. 3. de elect. l. si. 8. & 35. in l. 3. & ibi l. Sadol. col. 1.

Sed per quæ verba & animus hic testantis percipi possit, dubium est non facile: Paul. de Cast. in l. hac verba, n. 4. ins. hoc tit. refert Bald. in d. l. unica in princ. dicendum, quod dicitur constare de mente defuncti, quando diriguntur verba ad legatarium, ut si dixerit testator: Leg. Tito centum si heres meus adierit hereditatem: secus autem esse, verbis ad heredem direxis, ut si diceret testator: Grauo heredem, ut det Tito centum si ipse adierit hereditati: Quod quidem si verum esset, per quam pulcrum esset, tamē est à veritate prorsus alienissimum. Nam neq; Bald. hoc vñquam dixit (quod ipse viderim) sed nec Paul. d. n. 4. hoc potuit placere, & ceteri junioris id ibi libenter improbarunt: Nam nec hoc respectu, nec alio, nunquam bodie intererit, quib. verbis legatum fiat, l. in legatis, C. de legat. l. omne verbum, C. communia de legat. §. sed olim. §. ff. de legat.

Quare Bald. in l. unica, in pr. n. 13. C. de caduc. tollend. aliter in hoc casu judicandum esse animum testatoris existimauit, scilicet, si dixit testator: Leg. tibi decem. sub hac conditione, si Caius mihi heres erit, & hoc Paul. & Socin. admittunt in illa l. hac verba, in princ. & id defendit l. si ibi n. 37. & Sadol. in ibi col. 2. tametsi Aret. & Alex. & Rip. n. 14. id contentur subuertere.

Circa quod illud addendum est, quod sicut illud, quod est transmissibile, potest a testatore reddi non transmissibile, ut supra dictum est: ita quod transmis-

sibile non est, potest facere testator, quod transmittatur: Ita enim determinauit Bald. in l. si pater, col. pen. 19. vers. 4. queritur C. de inst. & sub. it. & sequuntur in praet. l. si. 33. in l. dellur. & iterum in 2. d. l. unica, n. 45. Item Crot. n. 43. Riva. n. 50. Alciat. & idem etiam teles Bald. in l. unica. C. et artio. ab hered. & contra hered. & c. n. 1. Dec. c. 6. n. 8. & Paul. Paris. conf. 66. n. 31. vol. 3. Alciat. in l. si ventre, n. 6. de acquir. hered. & seq. etiam l. si. in l. pupillari, n. 6. ff. de vulg. & pupill. dicit communem Curt. conf. 16. n. 6. & Fulg. in l. unica, n. 7. C. de his qui ante aper. tabul. testatur etiam communem hos & alios referens Dominus Ant. de Padilla, qui post haec scripta in lucem prodidit sua commentaria in l. si in personam, n. 5. C. de fideicommiss.

Quarto t. inferritur, quod testator ex supra dicta sua 17 libertate testandi, potest facere quod mulier secundo nubens non incidat in peinas l. prima, C. de secund. nupt. ita determinat Bald. in l. filium, quem habentem, n. 4. C. de famili. heredit. quem seq. ibi Paul. de Cast. n. 3. & l. si. ibi n. 13.

Nec mirum t. videri debet, si possit facere testator, 18 cum & filii prioris matrimonij possint peinas illas matris secundo nubenti remittere, ex sententia gl. ordinaria in auctor. de non eligend. & collat. 3. vers. copulatur, quæm opin. tener Bald. in l. mater qua, n. 4. C. ad Terrull. Decius in l. nemo si audire, n. 5. ff. de reg. sur. & idem in rubr. de secund. nupt. col. 3. idem cons. 206. Socin. in regul. 162. fallen. 1. Joan. Barron. in tract. de secund. nupt. in 2. part. remedia pro secund. nub. n. 2. & l. si. 5. tral. Capel. cautela 22. vbi dicit illam gl. singulariter, Paul. Paris. conf. 16. n. 6. vol. 3. & cum d. l. consuet. l. 3. tit. 12. p. 4. quorum jurium causas & rationes, quare mulier infra annum mortis primi mariti non possit secundo nubere, ponit gl. in omne, §. 1. 27. q. 2. & l. si. tit. 6. p. 7.

Quæ pœna t. hodie de jure canonico sunt sublatæ 19 per text. in cap. final. de secund. nupt. & haec est communis opinio secundum Greg. Lop. in d. l. tit. 1. in gl. fausta in anno, in qua lege haec opinio approbatur de jure Canonico & eam late probat Couar. in 4. part. ca. 3. §. 9. n. 4. eam testatur communem, plurimos referens Ant. Gabriel. libi, commun. opin. concil. 5. de secund. nupt. pag. 223. & seq. vbi limitat.

Quæ tamen communis opinio limitatur respectu 20 pœnarum, quæ respiciunt fauorem filiorum, secundum Innoc. in d. c. si. quæ est communis opinio secundum Greg. Lop. vbi supr. gl. fin. & Couar. n. 3. vbi numeris sequentibus optime infir. dicit communem plures referens & limitans Anton. Gabriel. vbi supra, conclusio. 6.

Hodie tamen jure Regio per l. final. tit. de los matri monios, lib. 5. ordinamenti, & per pragmaticam 98. del Reyno, in volum. pragm. fol. 71. & jure nouissimo per l. 3. tit. 1. lib. 5. Recop. nullam patitur pœnam mulier secundo nubens infra annum luctus: quod intelligetur ipse & limitare juxta communem opinionem supra relatam scilicet, præterquam in his, quæ fauorem filiorum respiciunt, quia non est nouum leges Regias intelligi debere per jus commune, ut in l. 3. & posterior. ff. de legibus.

Quinto t. ex eadem ratione dubitandi procedit, 22 quod potest testator derogare regulæ tex. in l. iure ciuili, ff. de cond. & demonstr. vbi probatur quod condicio habetur pro impleta, si non stet per implere debentem: idem probant jura ordinaria in l. post diem, §. item si quæ ff. quædo dies legat. cedar, & in l. 1. C. de inst. & sub. l. si ea. C. de condit. insert. Nam ex voluntate testatoris induci poterit, ut condicio non habeatur pro impleta in casu supradicto: ita tener singulariter Bart. in l. utr. ex fratribus, n. 1. ff. de condit. inst. sequitur l. si. in l. 1. n. 35. supra hoc eodem tit.

Ium intelligere tentauerint. Hunc tamen esse illius tex. communem intellectum affirmat Ferdinand. de Loazes in d. §. Diui. num. 16. dicit etiam communem Roder. Suar. in l. post rem iudicatam, l. limit. nu. 2. ff. de re indic. & nu. 7. & est communis secundum Ant. Gom. in d. 40. Taur. nu. 18. qui plures refert, & approbat hic intellectus communis in d. Reg.

Ex quo t. textu sic communiter intellecto infertur 29 primo ad intellectum tex. quem quotidie in practica præ manibus habemus in authen. his si debitor, C. de pignor. cui consonat l. 14. tit. 13. part. §. & ibi late Greg. Lop. de materia, quibus iuribus hoc traditur, ut aduersus fidejussiones vel tertios rerum possessores hypothecaria, vel personali actione minime agatur, nisi præcedente prius excusione in persona principalis debitoris.

Vt illat. iura minime procedant, quando apponitur 30 dicta clausula, & pactum de non alienando cum hypotheca speciali ejusdem rei: Tunc enim prædictum instrumentum, si modo publicum id sit, poterit exse-qui directo, nulla facta prius excusione contra tertium possessorē illius rei, & sic contra non nominatum in eo: Nam cum hujusmodi vēditio, quæ res deuenit ad tertium possessorem, sic alienatio sit nullius momenti virtute dicti pacti & hypothecæ specialis, semper reputari res esse penes principalem debitorem, & per consequens poterit agi hypothecaria pro re illa aduersus quemcumque sit: ita tenet in specie dicens esse mirabile Roder. Suar. vbi supr. n. 5. & seqq. vbi n. 13. expresse ita intelligit & limitat tex. in d. auth. hoc si debitor, ut in illo casu nō sit necessaria excusio virtute dictæ clausula, & ibi optime probat, & magnificat & allegat Bart. qui hoc expresse tenet in d. l. §. n. 2. per text. ibi.

Supra dicta tamen intelligenda sunt in hypotheca 31 ordinaria, nam in hypotheca alia, quæ quotidie apponitur in cōstitutione census, & annui redditus vel emphyteusis, vñputa quando super aliqua re, vel fundo constituitur, & imponit jus reale census vel pensionis, speciale est, ut tertius possessor ejus fidi possit conueniri hypothecaria ad solutionem census, vel emphyteusis, vel ad ipsum fundum, super quo cōstitutus est census, vel emphyteusis, tradendum, etiam nulla facta, nec præmissa excusione in principali, quia hypotheca haec fortior est alia ad hunc effectū, ut bene tradit Couar. lib. 3. var. resol. c. 7. n. 6. & nouissime post me Licent. Silaz. de oīa conget & Hylocuria, c. 11. n. 18. & 47. quod est optimū pro limit. tex. in d. auth. hoc si debitor, licet Guid. Pap. dec. 9. in ff. expresse velit retere contrarium præterquam in fisco: limitat etiam idem Guid. Pap. decis. 576. n. 1. & 2. in pensione annua imposta super fundo pro alimentis & pro annuer- sariis defunctorum, decimis & oblationibus.

Ex quibus subinfertur, quod licet verum sit, quod 32 instrumentum guarentigum habens paratam exsequitionem, prout habent hodie in Regno instruēta publica per l. 1. & 2. tit. 21. lib. 4. Recop. Reg. non possit exequi contra non nominatum in instrumento, & sic contra tertium possessorum rei hypothecata, quia hujusmodi jus exequendi passiuæ est personale, quod non sequitur tem, ut in l. 1. §. si heres percepto fundo, cum similibus, ff. ad Trebell.

Ex quo tex. t. inquit eleganter Guid. Pap. quæst. 576. 33 quod si annua pēso super aliquo fido inter aliquos priuatos imponatur & cōstituitur, quod postea tertius possessor illius fidi, nō potest tali actione perso- nali pro dicta pensione cōueniri, arg. etiam l. si. §. 1. ff. de corib. empt. & aliarū l. quas ibi allegat, & idem Guid. Pap. 9. 42. vbi limitat in cōsu. & tributo Principis, & alijs casib. specialib. ibi per eū enumeratis, *nēpe pro

14 anniuersariis, quæ in Ecclesiis propri defunctis relin-
quunt & pro decimis & oblationib. tenerit idem Guid.
Pap. q. sequitur Rip. in d. l. §. si heres n. 5. & Hiero. Gig.
de pen. q. 13. n. 1. vol. 15. tral. & Ant. Gom. decis. 30. & 48.
n. 1. & decis. 12. n. 8. & Alar. Valas. consil. 82. n. 8. Ergo
eadem ratione idem dicendum est in iure exequuti-
uo cum sit ius personale.

34 Ideoq; satui ter clementes creditores, qui peterent exse-
quutionem instrumenti garantigii, habetis ter paratis ex-
sequutionem contra tertios possessorum bonorum debi-
toris hypothecatorum, imo ordine iuris seruato de-
betis hypothecariam intetare, vt tenet Angel. in d. s.
si heres, quem ibi sequitur Alex. late. & tenet Bal. &
eum allegas Ias. in l. quodam, §. nibil interest, n. 7 ff. de
eden. dicens, hoc esse notandum contra ignorantes pro-
curatores & aduocatos, sequitur idem Ias. in l. iuris
gentium, §. prator ait. l. 11. ff. de part. idem Ias. vbi plures allegat
in l. si vniu. §. ante omnia. n. 1. & §. ff. eod. vbi Iano. Oros. 9.
& idem 70. Orosc. alios allegans in l. 3. princ. n. 2. ff. de transa.
Maran. de ord. ind. 6. p. princ. in 3. act. num. 32 pag. 657. &
optime Rp. in l. 1. §. si heres. n. 1. & plurib. seqq. vbi ponit
regularum cum plurib. fallent. & Pet. Duen. in regul.
28. lip. 6. fol. 97. & Latissime Roder. Saur. vbi §. in d. 1. lim.
per totum, qui suprad. non allegat, preter Ang. &
Alex. sequitur etiam Auil. in c. 10. prat. verb. exsecut. n.
2. & 56. vltra quos habc testatur commune opin. Cif. in l.
64. Tav. ver. 17. dubitatur, vbi allegat bona gl. in d. 1. a. lege.

35 Quod ter procedit, nedu si agatur iure personali ex-
sequendi, vt supr. est, sed eratis actione hypothecaria
agatur contra tertiu possessorum; Nam licet illa contra
principale debitore nominatu in instrumento si exse-
quutuia, in contra tertiu rei singulare possessorum est
ordinaria. Hac est elegans & regregi decisi. Bal. in l. 1. n.
6. C. commun. de leg. quem sequitur Petr. Anch. in c. canonum
statuta, de conf. & Bened. de Barz. in tract. de guarent. 9. q.
pri. col. pen. fo. 89. vol. 5. tral. diue. l. Dd. & Phil. Dec. inc.
super eo. n. 5. de off. deleg. vbi alios allegat, & ibi eius addit. &
idem in c. cum teneantur n. 6. de appell. Felin. in c. cum super
controversia. n. 15. de re iud. Rod. Suar. vbi §. in d. . . . limit. ad
l. Reg. n. 2. & 3. & Auil. vbi §. n. 56. Ias. in d. . . . prator ait. n. 11.
& in d. s. ante omnia. n. 5. & idem Ias. in l. 1. lego ceri: con-
dictio. §. quoniam n. 11. ff. si cert. pet. sequitur etiam optime de-
clarans Rip. in d. §. si heres. n. 2. & optime Matt. de Afflic.
loquens in redditib. annuis impositis per censem su-
per fundo, decisi. N. cap. 96. per totam, fol. 187. in parus. &
seqq. vbi inquit, in casu hypothecaria via ordinaria
esse agendum: & nouissime Auend. in l. 4. & 5. tit. de
las excep. lib. 3. ord. n. 26.

36 Et hunc casum iud vi in practica in quadam causa
exsequutuia cuiusdam hominis, qui petit in hac ciuitate
exsequutionem virtute cuiusdam instrumenti pu-
blici census pro certa quantitate reddituum, decorso-
rum contra quandam ciuem huius ciuitatis & contra
eius bona, qui consul ser erat quotannis impositus super
quodu fudo, cuius ipse cuius erat tertius, vel quartus
possessor post constitutionem consul, & fuit petita & fa-
cta d. exsequutuio in dicto fundo, & per suprad. omnia
annullata fuit exsequutuio, & referuntur d. exsequutuia
iud suum saluum: vt meliori via, sibi expedire vide-
retur, peteret, in quo omnes aduocati huius ciuitatis
concederent, praet habitu studio, & ita etiam Roder.
Suar. vbi supra, in d. 1. limit. in princ. inquit, vidisse irrita-
tam fuisse quandam exsequutionem, quam quicdam se-
mimiles fieri fecit, cuius nomine sui honoris causa ta-
ceret, contra quandam Medicum de Madrid, qui possi-
debat quandam domum, quæ ante fuerat cuiusdam
debitore sui, & quod pretdictus semimiles fuit conde-
mnatus in expensis proper suam faturam, in quam
incurrerit ex eo, quod huiusmodi instrumentum exse-
quutuari fecerit contra singularem successore, & recte

Repetitio I. Nemo potest, ff. de legat. 1.

pra. n. 36. reuocata sententia contraria prime instatia.

*Quarta limitatio est in contractu censuali, quia pro consulib. potest fieri exsequutuio ab sequ; discussione honorum principaliis debitoris in fundo, vel fundis, super quibus censum constitutus est, etiam sunt penes terrum, vel tertios possessorum, nec potest per ipsos impediti exsequutuio quocunque obiectu, vt in terminis probat Petrus Foller. in praxi censuali in tit. tanguam res indica, num. 12. & 23. comprobatur ex supra dictis n. 31. & ita quotidie videmus in praxi obseruari. * Sed & sunt alia plures limitationes, quas referunt Matt. de Afflic. & latius Rip. vbi supra.

40 Secundo ter principaliter ex eodem tex. in d. l. §. fin. creditor. ff. de dicitur. pigu sic communiter intellectu, infero ad intellectum tex. cuius etiam casus quotidie in practica contingit in l. qnoties. Cod. de rei vend. cui consonat l. 50. titul. 5. part. 5. & ibi Gregorius Lopez gloss. magna, & l. 14. titul. 13. part. 5. quibus iuribus probatur, vt in re duobus vendita, preferatur ille, cui prius tradita est, vt textus ille minime procedat,

41 quoties prima venditor alicuius rei est facta cum hac clausula de non alienanda re vendita, cum hypotheca speciali ipsius, quia ter secunda veditio, sequuta etia ex ea traditione, nihil valet, & primus prefteretur secundo, cui erat facta traditio. Nam cum propter istam clausulam secunda venditu sit nulla, per consequens & eius traditio nihil valet; Ita nouiter tenerit Ialon in d. l. quoties. n. 28. quem sequitur Thomas Fer-
ratius cauel. 48. num. 3. ad finem, & Tiraquel. alios re-
ferens de vitrore retrac. titul. de retratu conventionali,
§. 3. gloss. vnic. n. 3. fol. 311. & Couarruias eos referens libr.
3. Variarum resolu. cap. 19. num. 7. qui est videndum: se-
quitur etiam Antonius Gomez qui tantum Ialon. allegat in z. tom. 2. num. 20. vers. fi. incip. 4. principaliter,
in quarum legum materia & intellectu plura afferre possem utilia & practicabilia, sed quia non est pra-
fensis materie ea omittit.

42 Tertio inserit ter ad intellectum text. quotidiani etiam in practica in l. emtorem, C. de locat. cui conso-
nat l. 16. tit. 8. parit. 5. quibus iuribus probatur, emto-
rem quidem minime teneri stare colong, qui prius ha-
beat conductam rem illam. Nam ter illud procedit,

43 preterquam si conductor in contratu locationis fecerit apponi, quod locans promittat non alienare fundum intra tempus locationis, & pro hoc obliget dict. fundum specialiter, quia cum predict clausula annulat venditionem in contrarium factam, non poterit quidem emtor repelle conductore: ita tener plures referens Rod. Suar. in d. l. limitat. ad l. Regiam. n. 8. admonens conductores, vt ita semper faciant, se-
quitur Ant. Gom. alios referens z. 10. o. 3. de location. n.
6. ad fin. Ias. opt. in l. filius famili. §. Diui. in l. letri. n. 62. ff.
de legat. 1. & in z. letri. n. 112. est statut commun. Couar. libr. 2. Variar. resol. c. 15. n. 3. vers. ultima est. & Greg. Lop. in 19. titul. 8. par. 5. gloss. magna, column. 2. & in practica hoc ponit Pratilius quadam Monterroso in sua practica 7. tra-
ctat. fol. 119. col. 1. Rolandus a Vale. conf. 12. num. 10. lib. 2.

44 At vero ter si pro securitate huiusmodi locationis loca-
tor obligasset fundum, & non esset appositum pactum
predictum de non alienando, alienatio facta valeret,
& emtor non teneretur stare colono, volenti stare in
fundum dummodo ei satis faciat de interesse: ita tener
elegater Bar. in d. l. emtorem, n. 2. C. locat. & ibi commu-
nit. Dicor. nec hoc casu quicq; faciet, quod sit hy-
potheca specialis, sive generalis, cum virtute ipsius,
deficiente predicta clausula, non impeditur domini-
ni translatio, sed tantum possit colonus retainere
fundum pro interesse & poena: & sic practis non
remanebit in conductione, si sibi solvatur interesse.
Hac est communis opinio, vt late resoluit Anton. de

Fan. de pignorib. 1. par. in prin. n. 6. & 7. & sequitur etiam Roder. Suarez vbi §. a. d. 1. & Tiraq. 2. part. de utroq; re-
tractu, §. 3. gl. vnic. n. 6. & fas. vbi supra, testatur commune Couarius vbi supra, verscul. secundum. Est ex mente omnium secundum Gregor. Lopez vbi supra. Et hoc modo debet intelligi communis opinio tradita per Petr. Duennas in regula 249. lim. 7. vbi dicit quod d. l. emtorem, non procedit, quando est obligatio genera-
lis omni m bonorum, vel specialis rei locata: quia de-
bet intelligi, preter quam si offeratur interesse, quia tunc bene potest expelli per emtorem, non obstante d. obligatione & hypotheca generali & speciali, vt s. dictum est, & continuit ex Doctoribus, quos ipse ibi al-
legat: Ita etiam intelligit d. communem opin. quam i-
pse late refert, Mench. lib. 3. controvers. usu freq. c. 53. n. 7.
& seq. & prae*cipue* in vers. fin. d. c.

Quæ quidem communis opinio limitatur, quan-
do predicta locatio eslet iurata, tunc enim iuramentum
habet vim predict clausula de non alienando, & per
cosequens, iuncta dicta hypotheca speciali possit co-
ducto practis retinere fundum, etiam sibi oblato in-
teresse secundum Ant. de Fanno vbi §. n. 9. licet dubi-
tet Cou. vbi §. imo sufficeret hoc casu obligatio gene-
ralis cum iuramento secundum magis communem op-
pinionem Dd. quam refert Roland. a Vale conf. 6. n.
4. lib. 2.

Sed conthodie l. Regia statutum sit, scilicet per l. 11. 45
tit. 1. lib. 4. ordinamenti noui, quod iuramentum minime
apponatur in contractibus, sub pena ibi positis, inter
quas una est, quod obligatio & contractus sit nullius
mometi, videtur non procedere posse limitatio hæc
Anto. de Fan. vbi §. imo si predicto casu apponatur
iuramentum, non valebit contractus huiusmodi.

Poterit tam saluari dictum Ant. de Fan. vbi sup. 47.
in minore vel muliere locante, Non huiusmodi perso-
nae bene poterit iurare contractum suum, etiam at-
tentia d. l. Regia; Nam illa tantum excludit contractus
validos absque iuramento, non tamen eos qui absque
ope iuramenti sunt infirmi, prout sunt contractus mi-
norum & mulierum in certis quibusdam casibus: Ita
lege illam interpretatur Didac. Per ibidem, colum.
79. alios referens, per pragm. 190. huius Regni, & per l. 61
del Quaderno de las alcaldas, ultra quem, eodem etiam
modo intelligit legem illa Auiles, in c. 10. prat. ver. ex-
secut. n. 36. & ultra eos eudem intellectum illius li-
testatur esse communem Dominus Ant. de Padilla in l.
2. n. 35. C. de refin. vend. dixit latius in repet. anib. sacra-
menta puberum, C. si aduersi vend. n. 156.

Vlti*us* circa intellectum d. §. s. l. s. creditor, viden-
dum est, Vtrum stante predicto clausula de non alienando,
possit debitor huiusmodi rem prohibitan alienari alteri lo-
catione, vel pignorare? Et dicendum est, quod possit op-
rimo iure, preter quam si aliud contenerit: Ita tenet ele-
ganter Bart. in l. manumissiones, n. 1. ff. de iustitia & iur.
vbi ponit questionem in fortioribus terminis, scilicet
quando est pactum, ne exeat res è manu debitoris,
quia locatio non solet dominium transferre. ut in l.
non solus. ff. locat. & illam Bartol. opinionem sequitur
Paulus de Castro vbi n. 4. & est communis secundum
Ioannem Oroscum, n. 8.

Quod primo*rum* limitari debet secundum eosdem in 49
locatione ad longum tempus.

Quia in ea ter trasfertur dominium. Saltem vtile vt 50
tenet glo. in Clem. 1. de rebus Eccles. non alienand. in verb.
locationes, vbi se probat Accursum, tenetem contrarium,
in l. penult. §. instituto. ff. de legat. 2. vbi idem Bart. n. 3. se-
duxit hanc opinionem gloss. in d. Clem. quia etiam
hypotheca specialis, sive generalis, cum virtute ipsius,
deficiente predicta clausula, non impeditur domini-
ni translatio, sed tantum possit colonus retainere
fundum pro interesse & poena: & sic practis non
remanebit in conductione, si sibi solvatur interesse.
Hac est communis opinio, vt late resoluit Anton. de